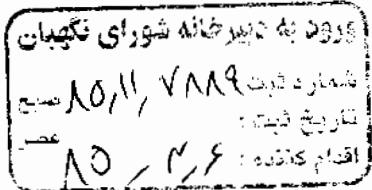

شماره ۴۲۵/۳۴۰۲۰

تاریخ ۱۳۸۵/۰۳/۰۷

پیوست

برگزاری

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

برگزاری

لایحه موافقنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن

ماده واحده - موافقنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - اصلاحات موضوع ماده (۱۹) موافقنامه با رعایت ماده (۲۱) آن لازم الاجراء خواهد شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری اسلامی پاکستان (پاکستان) که از این پس به صورت جمع «طرفهای متعاهد» و به صورت مفرد «طرف متعاهد» خوانده خواهند شد.

با توجه به دوستی دیرین و میراث فرهنگی مشترکشان.
با امید به اینکه این موافقنامه شرایط جدیدی را برای همکاری اقتصادی و منطقه‌ای میان آنها ایجاد خواهد کرد.

با تصدیق اینکه تقویت مشارکت نزدیکتر اقتصادی آنها متضمن منافع اقتصادی و اجتماعی بوده و موجب بهبود استانداردهای زندگی مردمانشان خواهد گردید.
با در نظر داشتن اینکه توسعه روابط تجاری و اقتصادی دوجانبه موجب افزایش همبستگی بین طرفهای متعاهد و در نتیجه پیشبرد صلح و ثبات منطقه‌ای خواهد شد.
با تمايل به همکاریهای فرهنگی و گسترش تبادل اطلاعات.

بررسی

با توجه به اینکه این گونه ترتیبات تجاری دوجانبه به تقویت پیوندهای نزدیکتر با سایر نظامهای اقتصادی در منطقه کمک خواهد کرد.

با اعتقاد به اینکه این چارچوب قراردادی می‌تواند حوزه‌های جدیدی از منافع مشترک را به تدریج ایجاد کرده و گسترش دهد.

با درنظر گرفتن ضرورت حمایت از تلاشهای ایران در جهت الحاق به سازمان تجارت جهانی.

با درنظر گرفتن اینکه گسترش بازارهای داخلی آنها از طریق همکاری تجاری، پیش‌شرطی مهم برای تسریع فرآیند توسعه اقتصادی طرفهای متعاهد است.

با در نظر داشتن تمایلشان به گسترش تجارت دوجانبه که به نفع هردوی آنها است، و

با تصدیق اینکه حذف تدریجی موانع فرا راه تجارت، از طریق این موافقنامه تجارت ترجیحی (که از این پس «موافقنامه» خوانده خواهد شد) به توسعه تجارت دوجانبه که منجر به ترتیبات تجارت آزاد بین طرفهای متعاهد می‌شود، کمک خواهد کرد.
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اهداف

۱ - اهداف طرفهای متعاهد از انعقاد این موافقنامه عبارتند از:

- تقویت روابط اقتصادی و سیاسی میان طرفهای متعاهد،

- افزایش حجم تجارت کالا بین طرفهای متعاهد،

- ایجاد محیطی قابل پیش‌بینی تر و امن تر برای رشد پایدار تجارت بین طرفهای متعاهد،

- تقویت و گسترش تدریجی این ترتیبات تجاری ترجیحی،

- گسترش تجارت دوجانبه از طریق جست‌وجوی حوزه‌های جدید همکاری،

- تسهیل متنوعسازی کالاهای مبادله شده بین طرفهای متعاهد،

- تشویق رقابت بیشتر در میان مؤسسات تجاری خود،

- بدین ترتیب کمک به توسعه و گسترش تجارت دوجانبه و جهانی به‌طور هماهنگ، از طریق حذف موانع فرآهه تجارت.

۲ - مقررات این موافقنامه با توجه به اهداف مذکور در بند (۱) این ماده و

برگزاری

همچنین تصمیمات کار گروه (کمیته) مشترک تفسیر خواهد شد. کار گروه (کمیته) مشترک به نوبه خود باید قواعد حاکم حقوق بین‌الملل را مدنظر قرار دهد.

ماده ۲ - تعاریف

از نظر این موافقنامه:

۱ - «تعرفه» یعنی حقوق گمرکی و سود بازرگانی مذکور در جداول ملی طرفهای متعاهد.

۲ - «شبه تعرفه» یعنی هرگونه هزینه و عوارض مرزی به جز تعرفه، با اثری شبیه تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر واردات وضع می‌شود. مالیاتها و عوارض غیرمستقیمی که به همان ترتیب بر محصولات داخلی مشابه وضع می‌شود، شبه تعرفه تلقی نمی‌گردد. هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده نیز اقدام شبه تعرفه‌ای محسوب نخواهد شد.

۳ - «مانع غیرتعرفه‌ای» یعنی هر اقدام، مقرره یا رویه‌ای به جز تعرفه و شبه تعرفه، که اثرش محدود کردن واردات یا بایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین‌طرفهای متعاهد باشد.

۴ - «محصول» یعنی هر نوع محصولی از جمله محصولات صنعتی و کالاهای در اشکال خام، نیمه فرآوری شده و فرآوری شده آن.

۵ - «رفتار ترجیحی» یعنی هرنوع امتیاز یا مزیت اعطای شده به موجب این موافقنامه توسط یک طرف متعاهد از طریق کاهش تعرفه‌ها در مورد تبادل کالا.

۶ - کار گروه (کمیته) یعنی کار گروه (کمیته) مشترک تجاری موضوع ماده (۱۵).

۷ - «آسیب جدی» یعنی خسارت قابل ملاحظه به تولیدکنندگان داخلی محصولات مشابه یا شبیه ناشی از افزایش قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال گردد که اوضاع و احوالی که موجب ضررها قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال گردد در کوتاه‌مدت غیرقابل تحمل باشد. بررسی تأثیر بر صنعت داخلی مورد نظر، باید همچنین شامل ارزیابی سایر عوامل و شاخصهای اقتصادی مربوط باشد که بر وضعیت صنعت داخلی آن محصول تأثیر گذارند.

۸ - «نهدید آسیب جدی» یعنی موقعیتی که در آن افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، آنچنان ماهیتی دارد که موجب آسیب جدی به صنعت داخلی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بررسی

پیش

تاریخ

۴۲۵/۳۴۰۲۰

۱۳۸۵ / ۰۳

شماره

می گردد و اینکه آسیب مزبور اگرچه هنوز ایجاد نشده است، آشکارا، قریب الوقوع است.
تعیین وجود تهدید آسیب جدی باید به جای ادعا، حدس و گمان یا احتمالات ضعیف یا
فرضی صرف بر واقعیات مبتنی باشد.

۹ - «اوپرای و احوال بحرانی» یعنی ایجاد موقعیتی استثنایی که در آن واردات بسیار
زیاد مشمول رفتار ترجیحی، موجب ایجاد آن گونه «آسیب جدی» می گردد که جبران آن
دشوار بوده و اقدامی عاجل را می طلبد یا موجب تهدید ایجاد چنین «آسیب جدی»
می گردد.

۱۰ - «قیمت شکنی» یعنی وارد کردن محصول به جریان داد و ستد طرف متعاهد
دیگر به ارزش کمتر از ارزش عادی آن که عبارت است از قیمت قابل مقایسه در جریان
معمولی تجارت برای محصول مشابهی که جهت مصرف در کشور صادر کننده در نظر
گرفته شده است، یا در صورت فقدان چنین قیمت داخلی عبارت است از بالاترین قیمت
قابل مقایسه برای محصول مشابه جهت صدور به هر کشور ثالثی در جریان عادی تجارت
یا هزینه تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی برای هزینه های فروش و سود.

ماده ۳ - حوزه شمول و پوشش

این موافقتنامه بر تجارت میان طرفهای متعاهد درمورد محصولات مشخص شده
در ضمیمه های (الف) و (ب) با توجه مقتضی به ترتیبات مقرر شده در این ضمیمه ها، حاکم
خواهد بود.

ماده ۴ - تعرفه ها، شبیه تعرفه ها و موانع غیر تعرفه ای

۱ - طرفهای متعاهد بدین وسیله از طریق این موافقتنامه، ترتیب تجاری ترجیحی را
براساس مقررات مندرج در ضمائم (الف) و (ب) که جزو لاینک این موافقتنامه می باشد،
ایجاد می کنند.

۲ - به علاوه طرفهای متعاهد توافق می کنند که از تاریخ لازم الاجراء شدن این
موافقتنامه، کلیه موانع غیر تعرفه ای و هرگونه اقدام معادل دیگری نسبت به جابه جایی کالا،
مگر اقداماتی که براساس ماده (۸) این موافقتنامه اعمال می شوند را حذف کنند.

۳ - طرفهای متعاهد ضمن مبادله فهرست شبیه تعرفه های مربوط به خود، همچنین
توافق می کنند که بدون رضایت مقابل، شبیه تعرفه های موجود خود را افزایش ندهند یا شبیه

بیانی

تعرفه جدید یا اضافی را وضع ننمایند.

۴ - در اجرای این موافقنامه طرفهای متعاهد باید توجه مقتضی به اصل رفتار متقابل بنمایند.

۵ - طرفهای متعاهد متعهد می‌شوند که نرخ تعرفه‌های ترجیحی خود را بدون رضایت متقابل افزایش ندهند.

۶ - طرفهای متعاهد آزادسازی بیشتر در تجارت دوچاره خود را از طریق مشورتهای آینده مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۵ - رفتار ملل کاملة الوداد

طرفهای متعاهد باید درخصوص کلیه قواعد، مقررات، رویه‌ها و تشریفات حاکم بر تجارت، بدون قید و شرط رفتاری را با یکدیگر اعمال کنند که از رفتار با هر طرف غیرمتعاهدی نامطلوب‌تر نباشد. در عین حال، مگر در صورت وجود توافق خاص متقابلي بین طرفهای متعاهد، هیچ یک از آنها مستحق برخورداری از سهمیه‌های نرخ تعرفه‌ای یا امتیازات تعرفه‌ای که هر یک از طرفهای متعاهد در چارچوب یک موافقنامه تجارت آزاد، موافقنامه تجارت ترجیحی یا موافقنامه تجاری منطقه‌ای خاص به کشور دیگری اعطاء کرده است، نخواهد بود.

ماده ۶ - رفتار ملی

طرفهای متعاهد تضمین خواهد کرد که قوانین و مقررات داخلی و کلیه سایر اقدامات و تشریفات حاکم بر واردات از طرف متعاهد دیگر، به گونه‌ای اعمال نخواهد شد که متضمن حمایت از تولیدات داخلی باشد. بدین منظور طرفهای متعاهد با رعایت سایر مقررات این موافقنامه، باید رفتاری را با محصولاتی که مبدأشان سرزمین طرف متعاهد دیگر است اعمال کنند که نامطلوب‌تر از آنچه که به محصولات داخلی مشابه اعطاء می‌شود، نباشد.

ماده ۷ - شفافیت

طرفهای متعاهد تعهد می‌کنند که شفافیت را درخصوص مقررات و رویه‌های مربوط خود از طریق انتشار آنها رعایت نمایند. طرفهای متعاهد همچنین باید یکدیگر را

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

۴۲۵/۳۴۰۲۰

شماره

۱۳۸۸/۰۳/۰۷

تاریخ

پیوست

بیانی

از هرگونه اقدام جدید که مربوط به عملکرد این موافقنامه یا مؤثر بر آن می‌باشد، مطلع نمایند.

ماده ۸ - استثنایات

هیچ چیز در این موافقنامه مانع از اعمال ممنوعیت یا محدودیتهای موجه بر واردات، صادرات یا عبور (ترانزیت) کالا براساس دلایل مربوط به اخلاق عمومی، ارزش‌های مذهبی، امنیت ملی، حفظ حیات و سلامت انسان، حیوان و گیاه، حفظ گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناسی، حفظ منابع طبیعی تمام شدنی و ذخایر ژنتیک و مقررات مربوط به طلا یا نقره نخواهد بود، با رعایت این شرط که چنان اقداماتی نباید بدان گونه اجرا گردد که تعیضی خودسرانه یا غیرقابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرفهای متعاهد به وجود آورند. همچنین، هیچ چیز در این موافقنامه استثنای آن گونه استبطاط شود که هر یک از طرفهای متعاهد را ملزم به ارائه اطلاعاتی سازد که افشاء آنها را مغایر با منافع اساسی امنیتی خود می‌داند.

ماده ۹ - قواعد مبدأ

۱ - محصولات تحت پوشش این موافقنامه، به شرط رعایت الزامات قواعد مبدأ مندرج در ضمیمه (ج) این موافقنامه که جزء لاینفک آن می‌باشد، شایسته رفتار ترجیحی خواهند بود.

۲ - جهت توسعه بخش‌های خاصی از صنعت هر یک از طرفهای متعاهد، می‌توان از طریق مذکرات دوچاره، معیارهای ارزش افزوده پائین‌تری را برای محصولات ساخته شده یا تولید شده توسط آن بخشها درنظر گرفت.

ماده ۱۰ - اقدامات حفاظتی

۱ - اگر محصولی به چنان نحوه یا میزانی وارد سرزمین یک طرف متعاهد شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی در سرزمین آن طرف متعاهد گردد، آن طرف متعاهد می‌تواند جز در شرایط بحرانی، پس از مشورت با طرف متعاهد دیگر موقتاً رفتار ترجیحی اعطاء شده براساس این موافقنامه به آن محصول را به حالت تعليق درآورد.

۲ - هر طرف متعاهدی که براساس شرایط مذکور در بند (۱) این ماده اقدامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

بیتال

شماره

۴۲۵/۳۴۰۲۰

تاریخ

۱۳۸۵/۰۳/۰۶

پیوست

اتخاذ کرده است، باید به طور همزمان طرف متعاهد دیگر و کار گروه (کمیته) تجاری مشترک تأسیس شده براساس ماده (۱۵) را از این امر مطلع سازد. کار گروه (کمیته) باید با طرفهای متعاهد مشورت نماید و بکوشد برای مرتفع ساختن آن وضعیت، به توافقی مرضی الطرفین دست یابد. اگر این مشورتها نتوانند مسئله را حل نماید، موضوع براساس مقررات ماده (۱۷) حل خواهد شد و طرف متعاهد متاثر از آن اقدام، حق خواهد داشت به طور همزمان و فتار ترجیحی معادل با آن را پس بگیرد.

ماده ۱۱ - اقدامات ضد قیمت‌شکنی

اگر هر یک از طرفهای متعاهد تشخیص دهد که در تجارت با طرف متعاهد دیگر، قیمت‌شکنی رخ می‌دهد، می‌تواند عوارض ضد قیمت‌شکنی را نسبت به واردات محصولات قیمت‌شکنی شده وضع کند، مشروط به آنکه مشخص نماید اثر قیمت‌شکنی به صورتی است که باعث وارد آمدن یا ایجاد خطر و رود لطمہ اساسی به صنعت داخلی موجود می‌شود یا ایجاد یک صنعت داخلی را به طور اساسی به تأخیر می‌اندازد.

ماده ۱۲ - تراز پرداختها

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد، زمانی که با مشکلات جدی تراز پرداختها یا خطر بروز چنین مشکلاتی مواجه گردد، با رعایت شرایط و رویه‌های مقرر در این ماده، می‌تواند اقدامات محدودکننده‌ای را درخصوص انتقال وجوده برای مبادرات جاری کالایی خود در چارچوب این موافقتنامه اتخاذ کند.

۲ - هر طرف متعاهدی که قصد توسل به چنین اقداماتی را دارد، باید به منظور ایجاد سازوکاری مرضی الطرفین جهت پرداختن به وضعیت مزبور، با طرف متعاهد دیگر مشورت نماید. در موقعی که مشورت قبلی، عملی نباشد، طرفها باید بلاfacile پس از اتخاذ این اقدامات با یکدیگر مشورت نمایند. در خلال مشورت، طرفهای متعاهد باید تمامی دیگر راه حل‌های مناسب جایگزین را جهت پرداختن به وضعیت مزبور، به نحو جامع مورد ملاحظه قرار دهند.

۳ - اگر طرفهای متعاهد نتوانند طرف سه ماه از زمان آغاز چنین مشورتها بی به توافقی مرضی الطرفین دست یابند، طرف متعاهد متاثر از مشکلات جدی تراز پرداختها می‌تواند اقدام مذکور را اتخاذ یا حفظ نماید، مشروط به اینکه آن اقدام:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

شماره

۴۲۵/۳۴۰۲۰

تاریخ

۱۳۸۵/۰۳/۰۶

پیش

بیانی

الف - از آسیب غیرضروری به منافع تجاری، اقتصادی یا مالی طرف متعاهد دیگر،
اجتناب ورزد،

ب - سختگیرانه‌تر از آنچه که برای حل مشکلات تراز پرداختها یا خطر بروز آنها
ضروری است، نباشد،

ج - موقتی بوده و تدریجیاً با بهبود وضعیت تراز پرداختها کنار گذاشته شود.

۴ - در مواردی که اقداماتی که یک طرف متعاهد براساس مقررات این ماده اتخاذ
می‌کند، به‌طور اساسی تراز امتیازات مذاکره شده را متاثر گرداند، طرف متعاهد دیگر حق
خواهد داشت از تعهدات خود براساس این موافقنامه درخصوص تجارت اساساً معادل،
تازمانی که آن اقدامات محدودکننده کنار گذاشته شوند، عدول کند.

ماده ۱۳ - صدور مجدد و شرط کمبود داخلی

۱ - در صورتی که هر یک از طرفهای متعاهد ممنوعیت یا محدودیتی را در ارتباط با
ورود یا صدور کالایی به طرف غیرمتعاهدی وضع یا حفظ نماید، هیچ یک از مفاد این
موافقنامه نباید به گونه‌ای تفسیر گردد که مانع شود آن طرف متعاهد:

الف - ورود کالای مورد نظر را از آن طرف غیرمتعاهد از طریق سرزمین طرف
متعاهد دیگر محدود یا ممنوع نماید، یا

ب - صدور چنین کالایی را به سرزمین طرف متعاهد دیگر مشروط به آن نماید که
آن کالا به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، بدون مصرف شدن در سرزمین طرف متعاهد
دیگر، به طرف غیرمتعاهد مزبور صدور مجدد نشود.

۲ - به علاوه، هیچ یک از مقررات این موافقنامه نباید مانع از حفظ یا اتخاذ هر
نوع اقدام ضروری محدودکننده تجارت، جهت برطرف ساختن یا جلوگیری از ایجاد یا
تهدید ایجاد کمبود جدی هر محصولی شود که برای طرف متعاهد صادرکننده ضروری
تلخی می‌گردد.

ماده ۱۴ - استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی
طرفهای متعاهد باید تضمین نمایند که استانداردها و مقررات فنی به گونه‌ای تهیه،
وضع یا اعمال نگردد که موادی را فراراه تجارت مقابل ایجاد کند یا از تولیدات داخلی
حمایت کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و فریض

برتکال

شماره

۴۴۵/۳۴۰۲۰

تاریخ

۱۳۸۵/۰۳/۰۷

پیوست

برایین اساس طرفهای متعاهد باید:

الف - تضمین نمایند که هر نوع اقدام بهداشتی یا بهداشت نباتی صرفاً در حدی که برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه ضروری می‌باشد، اعمال گردند، با توجه به وجود اطلاعات علمی مربوط و شرایط منطقه‌ای، بر اصول علمی مبتنی باشند و بدون مدارک کافی ادامه نیابند، و

ب - تضمین نمایند که هدف یا اثر تهیه، وضع یا اعمال استانداردها و مقررات فنی ایجاد مواتع غیرضروری فراراه تجارت متقابل آنها نباشد. بدین‌منظور استانداردها و مقررات فنی نباید بیش از آنچه که لازمه تأمین یک هدف مشروع می‌باشد، با درنظر داشتن خطراتی که عدم تأمین آن هدف می‌تواند ایجاد نماید، بر تجارت طرفها محدودیت ایجاد نمایند. این اهداف مشروع شامل اقداماتی می‌گردد که در ماده (۸) ذکر گردیده‌اند. در ارزیابی چنین خطراتی، عوامل مربوطی که مورد لحاظ قرار می‌گیرند شامل اطلاعات علمی و فنی موجود، فناوری پردازش یا مصارف نهایی مورد نظر محصولات می‌باشند.

ماده ۱۵ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترک

۱ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترکی مشتمل از مقامات طرفهای متعاهد تأسیس خواهد شد. کار گروه (کمیته) ابتدائاً در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقنامه و پس از آن حداقل سالی یک بار به منظور برسی پیشرفت در اجرای این موافقنامه تشکیل جلسه خواهد داد.

۲ - کار گروه (کمیته) در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقنامه، آئین کار خود را تدوین خواهد نمود.

۳ - کار گروه (کمیته) همچنین می‌تواند هر کار گروه (کمیته) فرعی و یا گروه کاری را که لازم تشخیص دهد، برای منظورهای خاص تأسیس نماید.

۴ - کار گروه (کمیته) فرصت کافی را برای مشورت پیرامون شکایات هر یک از طرفهای متعاهد در ارتباط با هر موضوعی که اجرای این موافقنامه را متأثر می‌سازد، فراهم خواهد نمود.

ماده ۱۶ - مشورت

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد باید هر شکایتی را که ممکن است به وسیله طرف

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و نهضت

سبک‌ال

شماره

۴۲۵/۳۴۰۲۰

تاریخ

۱۳۸۵/۰۳/۰۶

پیوست

متعاهد دیگر در ارتباط با هر موضوعی طرح گردد که اجرای این موافقنامه را متأثر می‌سازد،
با نظر مساعد مورد بررسی قرار دهد و فرصت کافی را برای مشورت درخصوص آن
فراهم نماید.

۲ - کار گروه (کمیته) تجاری مشترک باید در صورت درخواست هر یک از
طرفهای متعاهد به منظور بررسی هر مسئله‌ای که از طریق مشورت به موجب بند (۱) این
ماده، راه حل رضایت‌بخشی برای آن فراهم نگردیده است، تشکیل جلسه دهد.

ماده ۱۷ - حل و فصل اختلافات

۱ - هر اختلافی که از تفسیر و یا اجرای این موافقنامه ناشی گردد، باید در وهله
نخست از طریق مشورتهاي دوچاره به صورت دوستانه حل و فصل گردد.

۲ - در صورتی که اختلاف مورد نظر به طور دوستانه ظرف مدت نود روز از آغاز
مشورتها حل و فصل نگردد، هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند براساس قوانین و مقررات
خود، آن را به یک هیأت داوری متشكل از یک داور از طرف هر یک از طرفهای متعاهد و
یک شخصیت بین‌المللی غیرتبعه طرفهای متعاهد که از طریق توافق داوران مذکور انتخاب
خواهد شد، ارجاع دهد.

۳ - هیأت داوری وظیفه تعیین آئین دادرسی خود را برعهده دارد.

۴ - طرفهای متعاهد باید تمام مساعدت خود را با هیأت داوری جهت بررسی و
حل و فصل مسئله بنمایند.

۵ - طرفهای متعاهد مکلف به رعایت تصمیمات و احکام متخذه توسط هیأت
داوری خواهند بود. در صورت عدم اجرای تصمیمات و یا احکام به وسیله هر یک از
طرفهای متعاهد، طرف متعاهد دیگر مجاز خواهد بود رفتار ترجیحی معادل را پس بگیرد.

ماده ۱۸ - خاتمه موافقنامه

هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند این موافقنامه را با ارسال اطلاعیه کتبی از طریق
مجاری دیپلماتیک به طرف متعاهد دیگر خاتمه دهد. خاتمه موافقنامه شش ماه بعد از
تاریخ اطلاعیه مذبور نافذ خواهد شد.

برگزاری

ماده ۱۹ - اصلاحیه‌ها

طرفهای متعاهد می‌توانند از طریق توافق متقابل و با درنظر داشتن تجربه‌ای که در اجرای این موافقتنامه کسب نموده‌اند مفاد آن را اصلاح نموده و توسعه بخشنده. بنابراین هر یک از طرفهای متعاهد می‌تواند پیشنهادات خود را به منظور ترغیب آزادسازی بیشتر تجارت دوگانه ارائه نماید.

ماده ۲۰ - ضمائمی که متعاقباً تکمیل خواهد گردید

ضمیمه (الف) شامل ترجیحات تعرفه‌ای که توسط دولت جمهوری اسلامی ایران اعطاء خواهد گردید و ضمیمه (ب) شامل ترجیحاتی که توسط دولت جمهوری پاکستان اعطاء خواهد گردید، و ضمیمه (ج) شامل قواعد مبدأ به موجب این موافقتنامه، ظرف مدت نود روز از زمان امضای این موافقتنامه تکمیل خواهد شد.

تمامی این ضمائم، زمانی که طرفهای متعاهد آنها را از طریق مبادله یادداشت‌های دیپلماتیک مورد تأیید قرار دهند، لازم‌الاجراء خواهند شد و جزء لاینفک این موافقتنامه به شمار خواهند آمد.

ماده ۲۱ - لازم‌الاجراء شدن

این موافقتنامه سی روز پس از اینکه طرفهای متعاهد رعایت کامل الزامات و تشریفات مقرر در قانون اساسی خود در ارتباط با این موافقتنامه از جمله ضمائم موضوع ماده (۲۰) را از طریق مجاری دیپلماتیک به یکدیگر اطلاع دهند، لازم‌الاجراء خواهد گردید.

در تأیید مطالب فوق، امضاء کنندگان زیر که به وسیله دولتهای متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در یک مقدمه و بیست و یک ماده در تاریخ چهاردهم اسفندماه ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با چهارم مارس ۲۰۰۴ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، اردو و انگلیسی که دارای اعتبار یکسان است به امضاء رسید. در صورت اختلاف در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

۴۲۵/۳۴۰۲۰

شماره

۱۳۸۵/۰۳/۰۶

تاریخ

پوست

بررسی

تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی پاکستان	جمهوری اسلامی ایران
کمال افسر	مجتبی خسرو تاج
معاون وزیر بازرگانی	معاون وزیر بازرگانی

بروتکل اصلاحی برخی مواد موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی پاکستان

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری اسلامی پاکستان (پاکستان)، که از این پس به صورت جمیع «طرفهای متعاهد» و به صورت مفرد «طرف متعاهد» خوانده خواهند شد.

ضمن تأیید موافقتنامه تجارت ترجیحی بین طرفهای متعاهد که در تاریخ چهاردهم اسفند ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با چهارم مارس ۲۰۰۴ میلادی به امضاء رسید، با آگاهی از اینکه موافقتنامه هنوز مطابق ماده (۲۱) آن تصویب و لازم الاجراء نگردیده است.

به دنبال ملاقات نمایندگان خود در تهران در تاریخ بیست و ششم مرداد ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی مطابق با شانزدهم اوت ۲۰۰۴ میلادی و براساس صورت جلسه توافق شده مربوط.

به منظور اعمال اصلاحاتی در متن موافقتنامه مطابق ماده (۱۹) آن، به شرح ذیل توافق نمودند:

طرفهای متعاهد توافق دارند که برخی مواد موافقتنامه نیاز به اصلاح دارند، براین اساس و با توجه به این واقعیت که موافقتنامه هنوز به تصویب طرفهای متعاهد نرسیده

(J)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

و نتیرس

برگزاری

شماره

۴۲۵۷۳۴۰۴۰

تاریخ

۱۳۸۵/۰۴/۰۶

پیوست

است، توافق می‌کنند که متن پیوست این پروتکل به عنوان متن نهایی موافقتنامه تجارت ترجیحی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان برای تصویب به طرفهای متعاهد ارائه گردد.

در تأیید مطالب فوق، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولتهای متبع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند، این پروتکل را امضاء نمودند.

این پروتکل در تاریخ پنجم اسفند ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی مطابق با بیست و سوم فوریه ۲۰۰۵ میلادی در تهران در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید.

برخوبی این پروتکل

از طرف دولت

جمهوری اسلامی پاکستان

شجاع شاه

معاون وزیر امور اقتصادی

از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران

مجتبی خسرو تاج

معاون وزیر بازرگانی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و یک ماده و پروتکل اصلاحی برخی مواد آن در جلسه علنی روز سه شنبه سرخ دوم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی